

умилостивене за него, за грѣхъ-ть му що е съгрѣшилъ, и ще му ся прости.

11 Но ако му не стига ржка да донесе дѣвъ гъгрици, или дѣвъ гълъбета, тогази онзи който е съгрѣшилъ да донесе въ приношение за себе си единъ десетъ часть на единъ ефъж чисто брашно въ приношение за грѣхъ; ^тда не налѣте на него елей, ини то да тури на него ливанъ, запото е приношение за грѣхъ. И да го донесе на священика; и священикъ-ть да земе отъ него единъ пълнъ шепъ ^пза поменъ, и да го изгори на олтаръ-ть ^ракто приношение-та Господу: това е приношение за грѣхъ. И ^сда направи священикъ-ть умилостивене за него, за грѣхъ-ть му що е съгрѣшилъ въ едно отъ тѣхъ, и ще му ся прости; ^та остатъкъ-тъ да бѫде на священика, както хлѣбно-то приношение.

14 И говори Господъ Моисею и рече: ^зАко иѣкой направи законопрестиленіе, и отъ незнаеніе съгрѣши въ посвяченіи Господу вещи, ^фто за прѣстажленіе-то си да принесе Господу отъ стадо-то овень непороченъ, ^хспоредъ твоє-то оцѣненіе въ сребърни сикли, по сиклъ-ть на святилище-то, въ приношение за прѣстажленіе. И каквото е съгрѣшилъ въ посвяченіи-тѣ вещи да го плати и ^ида притури на него единъ петъ часть, и да іхъ даде на священика; и ^ида направи священикъ-ть умилостивене за него чѣрвъ овень-тъ на приношение-то за прѣстажленіе, и ще му ся прости.

17 И ^шако иѣкой съгрѣши, и направи иѣщо отъ колкото е заловѣдалъ Господъ да ся не прави, ^ши да го е не позналъ ^пакъ ще бѫде позиенъ, и ще понесе беззаконіе-то си. И ^шда принесе при священика отъ стадо-то овень непороченъ споредъ твоє-то оцѣненіе, въ приношение за прѣстажленіе, и ^ида направи священикъ-ть умилостивене за него за прѣстажленіе-то му, което е прѣстажлилъ отъ незнаеніе, и ще му ся прости. Това е приношение за прѣстажленіе: ^той е направилъ прѣстажленіе противъ Господу.

ГЛАВА 6.

1 И говори Господъ Моисею и рече: ¹Ако иѣкой съгрѣши, и ^анправи законопрестиленіе противъ Господу, и ^бизльзѣ ближній-ть си за залогъ, или ^аза иѣщо дадено въ рѣцѣ-тѣ му, или за гра-

бежъ, или ^вонеправдува ближній-ть си, ³или ^внамѣри изгубено иѣщо и слѣже за него, ^вили ся закълне лъжливо за иѣщо; отъ всичко това що прави человѣкъ та ⁴съгрѣшава съ него: Когато съгрѣши, и е повиненъ, да повѣрне грабищто-то което е грабищъ, или иѣщо което е зѣль съ измамъ, или залогъ-ть който му е заложенъ, или изгубено-то иѣщо, което е на-⁵мѣрилъ той, Или всичко за което ся е заклѣлъ лъжливо; ⁶да отдае главно-то и да притури на това единъ петъ часть: комуто принадлежи, нему да го даде въ ⁶день-ть на приношение-то му за прѣстажленіе. И да принесе Господу приношение-то си за прѣстажленіе, отъ стадо-то ⁷овенъ безъ порокъ, споредъ твоє-то оцѣненіе въ приношение за прѣстажленіе; ⁷при священикъ-ть да го принесе. И священикъ-ть да направи умилостивене за него прѣдъ Господа; и ще му ся прости, за кое да е отъ всичко колкото е направиль, и е повиненъ въ него.

8 И говори Господъ Моисею и рече: ⁹Заповѣдай на Аарона и на синове-тѣ му, и речи: Тойзи е законъ-ть на всесъжженіе-то; всесъжженіе-то да гори на олтаръ-ть всичкъ-тѣ иощь до заранъ-тѣ, и огнь-¹⁰10 на олтаря да гори на него. И ^ида ся облѣче священикъ-ть въ лененъ-тѣ си одежди, и ленени гащи да нося на тѣло-то си, и да дигне пепель-ть на всесъжженіе-то което е изгориът огнь-ть на ¹¹олтаря; и да го тури ^кпри олтаръ-ть. И ^лда съблѣде одежди-тѣ си, та да облѣче други одежди; и да изнесе пепель-ть ¹²вънъ отъ станъ-ть ^мна чисто място. И огнь-ть който е върхъ олтаръ-ть да гори на него: да не угаснува; и священикъ-ть всяка заранъ да тури дърва на него да горятъ, и да нареди всесъжженіе-то на него, и да тури на него да гори ^нтъчинъ-тѣ на примирителни-ть приношение-я. Огнь-ть да гори всяка на олтаръ-ть: да не угаснува.

14 И ^отойзи е законъ-ть на хлѣбно-то приношение: Ааронови-тѣ синове да го приносят прѣдъ Господа, прѣдъ олтаръ-ть. ¹⁵И да отнеме отъ него единъ шепъ отъ чисто брашно на хлѣбно-то приношение и отъ елей-ть му, и всичкъ-ть ливанъ който е на хлѣбно-то приношение; и да ги изгори като неговъ ^ппоменъ на олтаръ-ть за ¹⁶уханіе благованію Господу. А Ронова което остане отъ него да яде Ааронъ и съ-

^о Числ. 5; 15.

^п Гл. 2; 2.

^р Гл. 4; 35.

^с Гл. 4; 26.

^т Гл. 2; 3.

^у Гл. 22; 14.

^ф Ездр. 10; 19.

^х Иех. 30; 13. Гл. 27; 25.

^и Гл. 6; 5; 22; 14. Гл. 27; 13,

15; 27, 31. Числ. 5; 7.

^и Гл. 4; 26.

^ш Гл. 4; 2.

^щ Ст. 15. Гл. 4; 2, 13, 22, 27.

Исаи. 19; 12. Лук. 12; 48.

^б Ст. 1, 2.

^в Ст. 15.

^г Ст. 16.

^в Ездр. 10; 2.

—

^а Числ. 5; 6.

^б Гл. 19; 11. Дѣян. 5; 4. Кол.

3; 9.

^в Иех. 22; 7, 10.

^г Прит. 24; 28; 26; 19.

^д Втор. 22; 1, 2, 3.

^е Иех. 22; 11. Гл. 19; 12. Иер.

7; 9. Зах. 5; 4.

^ж Гл. 5; 16. Числ. 5; 7. 2 Цар.

12; 6. Лук. 19; 8.

^з Гл. 5; 15.

^и Гл. 4; 26.

^ж Иех. 28; 39, 40, 41, 43. Гл.

16; 4. Иез. 44; 17, 18.

^к Гл. 1; 16.

^л Иез. 44; 19.

^м Гл. 4; 12.

^н Гл. 3; 3, 9, 14.

^о Гл. 2; 1. Числ. 15; 4.

^п Гл. 2; 2, 9.

^р Гл. 2; 3, Иез. 44; 29.